

Hamlet ja Tiina, Margus ja Ophelia

FOTO: HARRI ROSPU

Luana Georg ja Aleksandr Prigorovski "Libahundis"

Tänapäeva tants Estonia teatri laval on ühest küljest täiesti klassikaline. 29. aprillil esietendub Oksana Titova lavastuses maailmaklassikasse kuuluv "Hamlet" ja Marina Kesleri Eesti absoluutseks klassikaks peetav "Libahunt".

Estonia peaballettmeistri Tiit Härmi välja käidud idee tuua rahvusoperi lavale vahelduseks ka tänapäeva tantsu päädid esietendusega rahvusvahelisel tantsupäeval 29. aprillil. Võimalus otsustati anda kahele noorele, Härmi sõnul kujundliku ja plastilise mõtlemisega tugevale isiksusele.

Oksana ja Hamlet

Oksana Titova on viimasel ajal ilma teinud eelkõige tänapäevase tantsu valdkonnas, kuid samal ajal on ta Estonia teatri ballettiin. Balletitaust on mõjutanud tugevalt tema loomingut koreograafia ning seetõttu ei ole ka rahvusoperi lavalaudadel debüteeriv "Hamlet" kantud tänapäeva tantsuga seotud hirmudest: tantsul puudub esteetika või on see raskesti mõistetav. Siiski järgitakse viimase aja moesuundi, segades lavastusse lisaks tantsule ja muusikale ka videokunsti ja põnevat lavakujundust.

Titova tunnistas, et just "Hamleti" valimine oli alguses omamoodi ironia – valida tekst, millest ükski lavastaja oma karjääri jooksul ei saa üle ega ümber. Kuid teemasse süvenedes leidis ta sealt oma kontseptsiooni. "Hamlet" ei ole niivõrd ühe tegelase, peategelase lugu,

vaid Hamlet on kui sündroom," kirjeldas Titova. "See haigus, mida kõik tegelased põevad, ühendab neid."

Osadesse valis Titova tantsijad, kelle klassikalise tantsu harjumusi ei olnudki tarvis murda. Osa neist olid end juba varemgi nüüdistantsu alal koolitanud, teiste tantsijate noorus ja keha dünaamika aga lubasid neil nüüdistantsus avaneda. Kuna teatri ainuke tingimus oli kasutada Eesti heliloojate muusikat, haaras Titova kaua igatsetud võimalusest teha koostööd elektroonilise muusika looja Taavi Kerikmäega, kes esitab muusikat igal õhtul *live*'is.

Marina ja Tiina

Marina Kesler tunnistas, et ei ole käinud vaatamas tantsuetendusi Eesti tänapäevataantsu pesas Kanuti Gildi saalis. "Minu

jaoks on nüüdisaegne tants see, mis ma teen siin ja praegu," seletab ta. "Nüüdisaegse tantsu piire, seda, mida me nimetame nüüdisaegseks tantsuks, on üldse raske konkreetselt paika panna."

Kesleri sõnul ei saa öelda, et "Libahundi" koreograafia erineks tema teistest töödest. "Ma ei püüa endast väga kaugele joosta, vaid teen ikka seda, mida ma tunnen ja oskan," tõdes ta. "Inimene ja koreograaf areneb iga lavastusega ning seetõttu muutub ka tema käekiri pidevalt."

Kesler arutles proovide käigus tantsijatega tihti tegelaskujude tunnete, ajendite ja käitumise üle. "Mulle on tähtis, et tantsijad saaksid aru minu ideest ja suudaksid selle ka publikuni viia, aga mulle on ka oluline teada, mida tantsijad arvavad," seletas ta. Samas tunnistas ta, et on lavastajana üsna diktaatorlik. Kui paljud lavastajad sünteesivad mõtteid ning otsivad uut tantsukeelt, siis talle sellest ei piisa, talle on olulisem idee.

Kesleri Tiina suhtub oma olukorda Kitzbergi Tiinast mõneti erinevalt. "Tiina on võrdne Jeesusega," paljastas Kesler. "Ta ei pea inimestele selgeks tegema, et on hea inimene, vaid ta lihtsalt on seda. Ta ei hakka vihkama neid, kes ta välja viskavad." Mitte vihata neid, kes sind vihkavad, on Kesleri arvates kõrgem tasand, kuhu võiksid Tiina eeskujul jõuda kõik inimesed. Kesler loodab, et jumalik idee jõuab lavalt ka publikuni. **● Tiiu Laks**